

ΝΕΟΣ ΕΛΛΗΝΟΜΝΗΜΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ ΣΥΝΤΑΣΣΟΜΕΝΟΝ ΚΑΙ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ

ΥΠΟ

ΣΠΥΡ. Π. ΛΑΜΠΡΟΥ

2
1905

ΦΩΤΟΤΥΠΙΚΗ ΑΝΑΤΥΠΩΣΙΣ * 1969 * RÉIMPRESSION ANASTATIQUE

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

ΒΑΣ. Ν. ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΗΣ

ÉDITIONS

BAS. N. GRÉGORIADÈS

Ε.Υ.Δ της Κ.Υ.Π.
ΙΩΑΝΝΙΝΑ 2006

ΗΡΟΔΟΤΕΙΑ ΑΠΑΝΘΙΣΜΑΤΑ

ΕΝ ΑΓΙΟΡΕΙΤΙΚΩ ΚΩΔΙΚΙ ΤΗΣ ΜΟΝΗΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ

Ἐν ἔτει 1888 ἐποίησά μιν μακρὸν λόγον περὶ τῶν ἐν τῷ ὑπ' ἀρ. 90 κώδικι τῆς ἐν Ἀγίῳ Ὁρει μονῆς Διονυσίου περιλαμβανομένων ἀπανθισμάτων ἐκ τῶν συγγραφῶν τοῦ Πλουτάρχου¹. Καίτοι δὲ ὁ ἐπὶ περγαμηνῆς κώδιξ οὗτος ἐγράφη τὸν δέκατον τρίτον αἰῶνα, εὐλόγως, νομίζω, ἰσχυρίσθην, ὅτι τὰ πανθίσματα ἐκεῖνα εἶνε ἀντίγραφον ἀρχαιοτέρου κώδικος ἀνερχομένου εἰς τὸν δέκατον αἰῶνα, ὅτε καὶ ὑπολαμβάνω τὴν σύνοψιν ἐκείνην γενομένην ἐν ταῖς ἡμέραις τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Πορφυρογεννήτου, ἐφ' οὗ, ὡς γνωστὸν, πλείστα ὄσα συνετάχθησαν ἐπιτομαὶ ἐξ ἀρχαίων συγγραφῶν.

Περιλαμβάνει δ' ὁ κώδιξ ἐκεῖνος, καθ' ἃ ἤδη τότε ἔγραψα, πλὴν τῶν Πλουταρχείων καὶ ἀπανθίσματα ἐκ τοῦ Ἡροδότου καὶ Διογένοτος τοῦ Λαερτίου, κατὰ τὸν αὐτὸν πιθανώτατα χρόνον γεγόμενα καὶ ὁμοίως ἐκ τοῦ αὐτοῦ ἀρχαιοτέρου κώδικος ἐκγραφέντα. Διὸ δὲν νομίζω ἀνάξιον λόγου νὰ εἶπω ἐνταῦθα πλείονά τινα περὶ τῶν Ἡροδοτείων ἀπανθισμάτων τοῦ κώδικος 90 τῆς μονῆς Διονυσίου.

Καὶ ἀντιβολὴν μὲν τῶν ἐν τῷ κώδικι ἀπανθισμάτων ἴδεν ὁ

¹ Πλουτάρχεια ἀπανθίσματα ἐν Ἀγιορειτικῷ κώδικι τῆς μονῆς Διονυσίου ἐν τῷ τεύχει Τὰ κατὰ τὴν πεντηκονταετηρίδα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου. Ἐν Ἀθήναις. 1888 σ. 315 κ. ἔ. καὶ ἐν ἰδίῳ τεύχει.

ναμαι δυστυχῶς νὰ παράσχω ἀλλ' οὐχ ἤττον ὅποια ἡ ποιότης αὐτοῦ δύναται ἱκανῶς νὰ καταδειχθῇ ἐκ τῶν ἀρχοτελειῶν ἐκάστου ἀπανθίσματος, ἃς παραθέτω ἐνταῦθα κατὰ τὸ χάριν ἐμοῦ ἀκριβῆς ἀντίγραφον τὸ γενόμενον κατ' ἐμὴν παράκλησιν ὑπὸ τοῦ κ. Φιλίππου Γεωργαντᾶ τῷ 1884. Καὶ τὴν μὲν ἀρχὴν ἐκάστου ἀπανθίσματος δηλῶ διὰ τοῦ Ἄρχ., τὸ δὲ τέλος διὰ τοῦ Τέλ. Ἐνθα δὲ τὸ ἀπάνθισμα βραχὺ ὄν παρατίθεται ὅλον, οὐδὲν παρεσημειώθη.

Περιέχονται δὲ τὰ ἡροδότεια ἀπάνθισματα ἐν φ. 1^α - 34^β τοῦ κώδικος ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Ἐκ τῶν τοῦ Ἡροδότου μουσῶν καὶ ἔχουσιν ὧδε·

Υ (φ. 1^α). Ἄρχ. Ὁ δὲ Κύρος αὐτέων ἀκούσας τὰ προΐσχοντο ἔλεξε σφι λόγον.

Τέλ. ὅτι δὴ Ἴωνες πρότερον αὐτοῦ Κύρου δεηθέντος ἀπίστασθαι σφέας ἀπὸ Κροΐσου οὐκ ἐπέθοντο.

2 (φ. 1^α). Νίτρωβις Βαβυλῶνος βασιλεια τοιαῦτα ἐμηχανήσατο. Ὑπὲρ τῶν μάλιστα λαοφόρων πυλέων τοῦ ἄστεος τάφον ἑωυτῇ κατεσκευάσατο.

Τέλ. Ἀνοιξας δὲ τὸν τάφον εὔρε χρήματα μὲν οὐ, τὸν δὲ νεκρὸν καὶ τὰ γράμματα λέγοντα τάδε· Εἰ μὴ ἄπληστός τε χρημάτων ἕας καὶ αἰσχροκερδῆς, οὐκ ἂν θήκας νεκρῶν ἀνέωγας.

3 (φ. 2^α). Ἀμείβεται οἱ δὴ οὖν ὁ Ὑστάσπης τοιςδε· Ὁ βασιλεῦ, μὴ εἴη ἀνὴρ Πέρσης γεγωνῶς, ὅς τις τοι ἐπιβουλεύσει, εἰ δ' ἔστιν, ἀπόλοιτο ὡς τάχιστα.

I, 141 : Ὁ δὲ ἀκούσας αὐτῶν τὰ προΐσχοντο, ἔλεξε σφι λόγον.

ὅτι δὴ οἱ Ἴωνες πρότερον αὐτοῦ Κύρου δεηθέντος δι' ἀγγέλων ἀπίστασθαι σφέας ἀπὸ Κροΐσου οὐκ ἐπέθοντο.

I, 187 : Ἡ δ' αὐτὴ αὐτῇ βασιλεια καὶ ἀπάτην τοιήνδε ἐμηχανήσατο. Ὑπὲρ τῶν μάλιστα λαωφόρων πυλέων τοῦ ἄστεος τάφον ἑωυτῇ κατεσκευάσατο.

Ἀνοιξας δὲ τὸν τάφον εὔρε χρήματα μὲν οὐ, τὸν δὲ νεκρὸν καὶ γράμματα λέγοντα τάδε· Εἰ μὴ ἄπληστός τε ἕας χρημάτων καὶ αἰσχροκερδῆς, οὐκ ἂν νεκρῶν θήκας ἀνέωγες.

I, 210 : Ἀμείβεται οἱ δὴ ὧν ὁ Ὑστάσπης τοιςδε· Ὁ βασιλεῦ, μὴ εἴη ἀνὴρ Πέρσης γεγωνῶς, ὅς τις τοι ἐπιβουλεύσει, εἰ δ' ἔστιν, ἀπόλοιτο ὡς τάχιστα.

4 (φ. 2_α). Ἄρχ. Ἀπληστε αἵματος Κύρε, μηδὲν ἐπαρθῆς τῷ γεγονότι τῷδε πρήγματι.

Τέλ. Ἡ μὴν σε ἐγὼ καὶ ἀπληστον ἰόντα αἵματος κορέσω.

5 (φ. 2_α). Ἄρχ. Ἀσκὸν ἐμπλήσασα ἀνθρωπείου Τόμουρις ἰδίζετο ἐν τοῖς τεθνεῶσι τῶν Περσέων τὸν Κύρου νέκυν.

Τέλ. Σὺ μὲν ἐμὲ ζώσαν σε καὶ νικῶσαν μάχῃ ἀπόλεσας.

β (φ. 2_β). Ἄρχ. Ψαμμίτιχος ὡς οὐκ ἠδύνατο πυνθανόμενος πόρον οὐδένα τούτων ἀνευρεῖν οἱ γενοίατο πρῶτοι ἀνθρώπων, ἐπιτεχνᾶται τοιόνδε.

Τέλ. Οὕτω συνεχώρησαν Αἰγύπτιοι καὶ τοιοῦτῳ σταθμησάμενοι πράγματι τοὺς Φρύγας πρεσβυτέρους ἑωυτῶν εἶναι.

7 (φ. 3_α). Ἄρχ. Τοὺς δὴ ὦν Αἰγυπτίους τρία ἔτεα φρουρήσαντας, ἀπέλυεν οὐδεὶς τῆς φρουρᾶς.

Τέλ. Τῶν δὲ τινα λέγεται δέξαντα τὸ αἰδοῖον εἰπεῖν, ἐνθα ἂν τοῦτο ἦ ἴσασθαι αὐτοῖσιν ἐνθαῦτα καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας.

8 (φ. 3_β). Ἐσθίουσιν Αἰγύπτιοι ἐν τῆσιν ὁδοῖσι, λέγοντες ὡς τὰ μὲν αἰσχρὰ ἀναγκαῖα δὲ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιέειν χρεῶν, τὰ δὲ μὴ αἰσχρὰ ἀναφανδόν.

9 (φ. 3_β). Ἄρχ. Ἡρακλῆα θελήσαντα πάντως ιδέσθαι τὸν Δία

I, 212: Ἀπληστε αἵματος Κύρε, μηδὲν ἐπαρθῆς τῷ γεγονότι τῷδε πρήγματι.

Ἡ μὴν σε ἐγὼ καὶ ἀπληστον ἰόντα αἵματος κορέσω.

I, 214: Ἀσκὸν δὲ πλήσασα αἵματος ἀνθρωπείου Τόμουρις ἰδίζετο ἐν τοῖσι τεθνεῶσι τῶν Περσέων τὸν Κύρου νέκυν.

Σὺ μὲν ἐμὲ ζώουσάν τε καὶ νικέουσάν σε μάχῃ ἀπόλεσας.

II, 2: Ψαμμήτιχος δὲ ὡς οὐκ ἠδύνατο πυνθανόμενος πόρον οὐδένα τούτου ἀνευρεῖν, οἱ γενοίατο πρῶτος ἀνθρώπων, ἐπιτεχνᾶται τοιόνδε.

Οὕτω συνεχώρησαν Αἰγύπτιοι, καὶ τοιοῦτῳ σταθμησάμενοι πρήγματι, τοὺς Φρύγας πρεσβυτέρους εἶναι ἑωυτῶν.

II, 30: Τοὺς ὦν δὴ Αἰγυπτίους τρία ἔτεα φρουρήσαντας, ἀπέλυεν οὐδεὶς τῆς φρουρᾶς.

Τῶν δὲ τινα λέγεται δέξαντα τὸ αἰδοῖον εἰπεῖν, ἐνθα ἂν τοῦτο ἦ, ἴσασθαι αὐτοῖσι ἐνθαῦτα καὶ παῖδας καὶ γυναῖκας.

II, 35: Ἐσθίουσι δὲ ἐξω ἐν τῆσι ὁδοῖσι, ἐπιλέγοντες, ὡς τὰ μὲν αἰσχρὰ ἀναγκαῖα δὲ ἐν ἀποκρύφῳ ἐστὶ ποιέειν χρεῶν, τὰ δὲ μὴ αἰσχρὰ ἀναφανδόν.

II, 42: Ἡρακλῆα θελήσαντα πάντως ιδέσθαι τὸν Δία καὶ τὸν

καὶ τὸν (κώδ. τὸ ν) οὐκ ἐθέλειν οὐκ ἐθέλειν ὀρθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.
ὀρθῆναι ὑπ' αὐτοῦ.

Τέλ. Ἀπὸ τούτου κρισπρόσωπον τῷ γαλαμα ποιεῦσιν Αἰγύπτιοι.

10 (φ. 4a). Ἄρχ. Ἐν δὲ τῆσιν συναυσιῇσι τοῖσιν εὐδαίμοσιν Αἰγυπτίων, ἐπεὶ ἀπο δειπνοῦ γένωνται, περιφέρει ἀνὴρ ἐν σορῶ.

Τέλ. Ἐς τοῦτον ὄραων πίνεω τὸ καὶ τέρπει· ἔσεαι γὰρ ἀποθανῶν τοιοῦτος.

11 (φ. 4a). Ὡς μὲν ἐγὼ γνώμην ἀποφίνομαι τοῦ δαιμονίου παρσκευάζοντος, ὅπως πανωλεθρίῃ ἀπολόμενοι καταφανεῖς τοῦτο τοῖσιν ἀνθρώποισι ποιήσωσιν, ὡς τῶν μεγάλων ἀδικημάτων μεγάλαί εἰσι καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν. Καὶ ταῦτα μὲν τῇ ἐμοῦ δοκεῖ εἶρηται.

12 (φ. 4a). Ἄρχ. Τὰ μὲν δὴ πρῶτα κατῶνοντο τὸν Ἄμχσιν Αἰγύπτιοι.

Τέλ. λέγων ὁμοίως αὐτὸς τῷ ποδανιπτῆρι πεπρηγῆναι· εἰ γὰρ πρότερον εἶναι αὐτῶν βασιλεὺς καὶ τιμᾶν τε καὶ προμηθέεσθαι ἐαυτοῦ ἐκέλευσεν.

13 (φ. 4b). Ἄρχ. Τὸ μὲν ὄροριον μέχρις οὗτου πληθυσούσης ἀγορᾶς προθύμως ἐπρησσε τὰ προσφερόμενα πρηγματα.

Τέλ. Ὅσοι δὲ μιν κατέδησαν φῶρα εἶναι, τούτων δὲ ὡς ἀλη-

Ἀπὸ τούτου κρισπρόσωπον τῷ γαλαμα τοῦ Διὸς ποιεῦσαι Αἰγύπτιοι.

II, 78: Ἐν δὲ τῆσι συναυσιῇσι τοῖσι εὐδαίμοσι αὐτῶν, ἐπεὶ ἀπο δειπνοῦ γένωνται, περιφέρει ἀνὴρ νεκρὸν ἐν σορῶ.

Ἐς τοῦτον ὄραων πίνεω τε καὶ τέρπει· ἔσεαι γὰρ ἀποθανῶν τοιοῦτος.

II, 120: Ὡς μὲν ἐγὼ γνώμην ἀποφίνομαι τοῦ δαιμονίου παρσκευάζοντος, ὅπως πανωλεθρίῃ ἀπολόμενοι καταφανεῖς τοῦτο τοῖσι ἀνθρώποισι ποιήσωσι, ὡς τῶν μεγάλων ἀδικημάτων μεγάλαί εἰσι καὶ αἱ τιμωρίαι παρὰ τῶν θεῶν. Καὶ ταῦτα μὲν τῇ ἐμοῦ δοκεῖ εἶρηται.

II, 172: Τὰ μὲν δὴ πρῶτα κατῶνοντο τὸν Ἄμχσιν Αἰγύπτιοι.

λέγων ὁμοίως αὐτὸς τῷ ποδανιπτῆρι πεπρηγῆναι· εἰ γὰρ πρότερον εἶναι δημότης, ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι εἶναι αὐτῶν βασιλεὺς. Καὶ τιμᾶν τε καὶ προμηθέεσθαι ἐαυτοῦ ἐκέλευε.

II, 173: Τὸ μὲν ὄροριον μέχρι οὗτου πληθῶρης ἀγορᾶς προθύμως ἐπρησσε τὰ προσφερόμενα πρηγματα.

Ὅσοι δὲ μιν κατέδησαν φῶρα εἶναι, τούτων δὲ ὡς ἀληθείας θεῶν

θίων ἰόντων καὶ ἀψευδέα μαν-
τήια παρεχομένων τα μάλιστα
ἐπεμέλετο.

14 (φ. 5^β). Ἄρχ. Λέγεται δὲ
καὶ ὅδε ὁ λόγος, ἰμοὶ μὲν οὐ πι-
θανός, ὡς τῶν Περσίδων γυναι-
κῶν ἐξεληθοῦσα τις παρὰ τὰς Κύ-
ρου γυναῖκας, ὡς εἶδε τῇ Κασαν-
δάνῃ παρεστεῶτα τὰ τέκνα εὐει-
δέα τε καὶ μεγάλα, ἀπεχρᾶτο τῷ
ἐπαίνῳ ὑπερθωμάζουσα.

Τέλ. Οὕτω δὴ ἐπεὶ τε ἀνδρώθη
καὶ ἔσχε τὴν βασιλείαν, ποιήσα-
σθαι τὴν ἐπ' Αἴγυπτον στρατείαν.

15 (φ. 6^α). Ἄρχ. Τοῦτον κα-
τίσας σὺν ἄλλοις Αἴγυπτίοις
διεπειρᾶτο αὐτοῦ τῆς ψυχῆς ποι-
έων τοιάδε.

Τέλ. Τὸν μὲν δὴ παῖδα περι-
όντα οὐκέτι εὖρον οἱ μετιόντες,
ἀλλὰ πρῶτον κατακοπέντα, αὐ-
τὸν δὲ Ψαμμίνιτον ἀναστήσαντες
ἤγον παρὰ Καμβύσην.

16 (φ. 7^β). Ἄρχ. Νῦν δὲ αὐτῷ
τόξον διδόντες τάδε ἔπεα λέγετε·
Βασιλεὺς Αἰθιοπῶν συμβουλευεῖ
τῷ Περσέων βασιλεῖ.

Τέλ. Οὐ γὰρ ἂν τσαυῖτα δύ-
νασθαι ζῶειν σφίας, εἰ μὴ τῷ
πόματι ἀνέφερον, φράζων τοῖσιν
Ἰχθυοφάγοις τὸν οἶνον· τοῦτω
γὰρ ἑαυτοὺς ὑπὲρ Περσέων ἤσ-
σοῦσθαι.

17 (φ. 8^β). Ἄρχ. Ἐχει δὲ ὁ

βόντων καὶ ἀψευδέα μαντήια
παραχομένων τὰ μάλιστα ἐπεμέ-
λετο.

III, 3 : Λέγεται δὲ καὶ ὅδε ὁ
λόγος, ἰμοὶ μὲν οὐ πιθανός, ὡς
τῶν Περσίδων γυναικῶν ἐξεληθοῦσά
τις παρὰ τὰς Κύρου γυναῖκας, ὡς
εἶδε τῇ Κασανδάνῃ παρεστεῶτα
τέκνα εὐειδέα τε καὶ μεγάλα, πολ-
λῷ ἐχρᾶτο τῷ ἐπαίνῳ ὑπερθω-
μάζουσα.

Οὕτω δὴ ἐπεὶ τε ἠνδρώθη καὶ
ἔσχε τὴν βασιλείην, ποιήσασθαι
τὴν ἐπ' Αἴγυπτον στρατηίην.

III, 14-15. Τοῦτον κατίσας
σὺν ἄλλοις Αἴγυπτίοις διεπειρᾶτο
αὐτοῦ τῆς ψυχῆς ποιέων τοιάδε.

Τὸν μὲν δὴ παῖδα εὖρον οἱ
μετιόντες οὐκέτι περιόντα, ἀλλὰ
πρῶτον κατακοπέντα, αὐτὸν δὲ
Ψαμμίνιτον ἀναστήσαντες ἤγον
παρὰ Καμβύσην.

III, 21-22 : Νῦν δὲ αὐτῷ τό-
ξον τόδε διδόντες ἔπεα λέγετε·
Βασιλεὺς ὁ Αἰθιοπῶν συμβουλευεῖ
τῷ Περσέων βασιλεῖ.

Οὐ γὰρ ἂν τσαυῖτα δύνασθαι
ζῶειν σφίας, εἰ μὴ τῷ πόματι
ἀνέφερον, φράζων τοῖσιν Ἰχθυο-
φάγοις τὸν οἶνον· τοῦτο γὰρ ἑαυ-
τοὺς ὑπὸ Περσέων ἴσσοῦσθαι.

III, 28 : Ἐχει δὲ ὁ μάσχος

μᾶσχος οὗτος ὁ Ἄπις καλεόμενος σημεῖα τοιαῦτα.

Τέλ. Ταῦτα εἶπας ἐνετείλατο τοῖσι ταῦτα πρήσσουσι τοὺς μὲν ἱερέας ἀπομαστιγῶσαι, Αἰγυπτίων δὲ τὸν ἄν λάβωσιν ὀρτάζοντα κτείνειν.

18 (φ. 9^a). Ἄρχ. Τῶν δ' ἀδελφῶν τὴν νεωτέραν ἐπισπομένην οἱ ἐπ' Αἴγυπτον κτείνειν. Ἄμφι δὲ τῷ θανάτῳ αὐτῆς διζῶς, ὡς περὶ Σμέρδιος, λέγεται λόγος.

Τέλ. Νῦν δέ μοι εἰπέ, τίνα ἤδη εἶδες πάντων ἀνθρώπων οὕτως ἐπίσκοπα τοξάζοντα; Πρηξάσπεα δὲ ὀρῶντα ἄνδρα οὐ φρενήρη εἰπεῖν. Οὐδ' ἂν αὐτὸν ἐγωγε δοκέω τὸν θεὸν οὕτω ἂν καλῶς βαλέειν.

19 (φ. 11^b). Ἄρχ. Ὁ δὲ ἕτερος τῶν μάγων, ἐπεὶ τε οἱ τὰ τόξα οὐδὲν χρηστὰ ἐγένετο, ἦν γὰρ δὴ θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν τὸν ἀνδρεῶνα.

Τέλ. Δαρεῖος δὲ πυθόμενος ὡς τὸ ἐγχειρίδιον καὶ ἔτυχέ κως τοῦ μάγου.

20 (φ. 11^c). Ἄρχ. Διὰ ταύτην δὲ τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου καὶ παραπλήσια ἄλλα ταύτη λέγουσι Πέρσαι ὡς Δαρεῖος μὲν ἦν κάπηλος, Καμβύσης δὲ δεσπότης, Κῦρος δὲ πατήρ.

οὗτος ὁ Ἄπις καλεόμενος σημεῖα τοιαῦτα.

Ταῦτα εἶπας ἐνετείλατο τοῖσι ταῦτα πρήσσουσι τοὺς μὲν ἱερέας ἀπομαστιγῶσαι, Αἰγυπτίων δὲ τῶν ἄλλων τὸν ἄν λάβωσι ὀρτάζοντα κτείνειν.

III, 31-35: Τούτων δῆτα τὴν νεωτέραν ἐπισπομένην οἱ ἐπ' Αἴγυπτον κτείνει. Ἄμφι δὲ τῷ θανάτῳ αὐτῆς διζῶς, ὡς περὶ Σμέρδιος, λέγεται λόγος.

Νῦν δέ μοι εἰπέ, τίνα εἶδες ἤδη πάντων ἀνθρώπων οὕτω ἐπίσκοπα τοξεύοντα; Πρηξάσπεα δὲ ὀρίοντα ἄνδρα οὐ φρενήρη καὶ περὶ ἑαυτοῦ δειμαίνοντα εἰπεῖν. Δέσποτα, οὐδ' ἂν αὐτὸν ἐγωγε δοκέω τὸν θεὸν οὕτω ἂν καλῶς βαλεῖν.

III, 78: Ὁ δὲ ἕτερος, ἐπεὶ τε οἱ τὰ τόξα οὐδὲν χρηστὰ ἐγένετο, ἦν γὰρ δὴ θάλαμος ἐσέχων ἐς τὸν ἀνδρεῶνα.

Δαρεῖος δὲ πειθόμενος ὡς τε τὸ ἐγχειρίδιον καὶ ἔτυχέ κως τοῦ μάγου.

III, 89: Διὰ δὲ ταύτην τὴν ἐπίταξιν τοῦ φόρου καὶ παραπλήσια ταύτη ἄλλα λέγουσι Πέρσαι, ὡς Δαρεῖος μὲν ἦν κάπηλος, Καμβύσης δὲ δεσπότης, Κῦρος δὲ πατήρ.

Τέλ. Ὁ δὲ ὅτι ἤπιος καὶ ἀγαθὸς
σφι ἐμηχανήσατο.

21 (φ. 12^α). Ἄρχ. Ἐπεὶ τε
δὲ ἐξέμαθεν, ὡς οὐ συγκειμένοι-
σιν εἶη ταῦτα πεποιηκώς, ἔλαθεν
αὐτόν τε τὸν Ἰνταφέρνεα καὶ τὸν
παῖδα αὐτοῦ.

Τέλ. Ταύτη τῇ γνώμῃ χρεο-
μένη ἔλεξε ταῦτα· Εὐ τε δὴ ἰδο-
ξε τῷ Δαρείῳ εἰπεῖν ἢ γυνή, καὶ
οἱ ἀπῆκε τοῦτόν τε ὃν παραι-
τέστο καὶ τῶν παίδων τὸν πρε-
σβύτατον ἦσθεις αὐτῇ.

22 (φ. 13^α). Ἄρχ. Μετὰ δὲ
ταῦτα Σάμον βασιλεὺς αἰρέει Δα-
ρεῖος δὶκ τοιήνδε τινα αἰτίαν.

Τέλ. Ἄλλ' ἀνασωσάμενός μοι
τὴν πατρίδα Σάμον, τὴν νῦν
ἀδελφιοῦ τοῦ ἐμοῦ Πολυκράτεω
ἀποθανόντος ὑπὸ Ὀρροίτεω, ἔχει
δοῦλος ἡμέτερος, ταύτην μοι δὸς
ἄνευ τε φόνου καὶ ἐξανδραποδί-
σιος.

23 (φ. 14^β). Ἄρχ. Μαιάν-
δριος δ' ἀποδράς ἐκ τῆς Σάμου
ἐκπλέει ἐς Λακεδαίμονα.

Τέλ. Ἄμεινον εἶναι ἔφη τῇ
Σπάρτῃ τὸν ξεῖνον τὸν Σάμιον
ἀπαλλάσσεσθαι ἐκ τῆς Πελοπον-
νήσου, ἵνα μὴ ἀνακείσῃ ἢ αὐτόν
ἢ ἄλλον τινα Σπαρτιητέων κα-
λὸν γενέσθαι.

24 (φ. 15^α). Πυθόμενος δὲ

Ὁ δὲ ὅτι ἤπιός τε καὶ ἀγαθὸς
σφι τὰ πάντα ἐμηχανήσατο.

III, 119 : Ἐπεὶ τε δὲ ἐξέ-
μαθε, ὡς οὐ σὺν ἐκείνοισι εἶη
ταῦτα πεποιηκώς, ἔλαθε αὐτόν τε
τὸν Ἰνταφέρνεα καὶ τοὺς παῖδας
αὐτοῦ.

Ταύτη τῇ γνώμῃ χρεομένη
ἔλεξε ταῦτα· Εὐ τε δὴ ἰδοξε τῷ
Δαρείῳ εἰπεῖν ἢ γυνή, καὶ οἱ
ἀπῆκε τοῦτόν τε τὸν παραιτέστο
καὶ τῶν παίδων τὸν πρεσβύτα-
τον, ἦσθεις αὐτῇ.

III, 139-141 : Μετὰ δὲ ταῦτα
Σάμον βασιλεὺς Δαρεῖος αἰρέει,
πολίων πασῶν πρώτην Ἑλλη-
νίδων καὶ βαρβάρων, διὰ τοιήνδε
τινὰ αἰτίαν.

Ἄλλ' ἀνασωσάμενός μοι τὴν
πατρίδα Σάμον, τὴν νῦν ἀδελ-
φιοῦ τοῦ ἐμοῦ Πολυκράτεος ἀπο-
θανόντος ὑπ' Ὀρροίτεω ἔχει δοῦ-
λος ἡμέτερος, ταύτην μοι δὸς ἄνευ
τε φόνου καὶ ἐξανδραποδίστιος.

III, 148 : Μαιάνδριος δ' ἀπο-
δράς ἐκ τῆς Σάμου ἐκπλέει ἐς
Λακεδαίμονα.

Ἄμεινον εἶναι ἔφη τῇ Σπάρτῃ
τὸν ξεῖνον τὸν Σάμιον ἀπαλλάσ-
σεσθαι ἐκ τῆς Πελοποννήσου, ἵνα
μὴ ἀνακείσῃ ἢ αὐτόν ἢ ἄλλον
τινὰ Σπαρτιητέων κακὸν γενέσθαι.

III, 151 : Πυθόμενος δὲ ταῦτα

ταῦτα Δαρειὸς ἰστρατεύετο ἐπ' αὐτοὺς, ἐπελάσας δὲ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα ἐπολιόρκει.

ὁ Δαρειὸς καὶ συλλέξας πᾶσαν τὴν ἐαυτοῦ δύναμιν ἰστρατεύετο ἐπ' αὐτοὺς, ἐπελάσας δὲ ἐπὶ τὴν Βαβυλῶνα ἐπολιόρκει.

Τέλ. Τότε γὰρ αἰρήσατε ἡμέας ἵκεᾶν ἡμίονοι τέκωσι. Τοῦτο εἶπε οὐδαμὰ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον τεκεῖν.

Τότε γὰρ αἰρήσατε ἡμέας, ἵκεᾶν ἡμίονοι τέκωσι. Τοῦτο εἶπε τῶν τρις Βαβυλωνίων, οὐδαμὰ ἐλπίζων ἂν ἡμίονον τεκεῖν.

25 (φ. 15^a). Ἄρχ. Ζωπύρου δὲ οὐδεὶς ἀγαθοεργίῃ Περσείων ὑπερβάλλετο παρὰ Δαρείῳ κριτῇ, οὐδὲ τῶν ὕστερον γενομένων.

III, 160 : Ζωπύρου δὲ οὐδεὶς ἀγαθοεργίῃ Περσείων ὑπερβάλλετο παρὰ Δαρείῳ κριτῇ, οὐτε τῶν ὕστερον γενομένων.

Τέλ. Ζωπύρου δὲ τούτου γίνεται Μεγαβύζος. Μεγαβύζου δὲ γίνεται Ζώπυρος, ὃς εἰς Ἀθήνας ἤτομόλησεν ἐκ Περσείων.

Τέλ. Ζωπύρου δὲ τούτου γίνεται Μεγαβύζος, ὃς ἐν Αἰγύπτῳ ἀντία Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων ἰστρατήγησε. Μεγαβύζου δὲ τούτου γίνεται Ζώπυρος, ὃς ἐς Ἀθήνας αὐτομόλησε ἐς Περσείων.

26 (φ. 15^b). Ἄρχ. Γινομένης δὲ μάχης πολλάκις καὶ οὐ δυναμένων οὐδὲν ἔχειν πλέον τῶν Σκυθίων τῇ μάχῃ, εἰς αὐτῶν ἔλεξε τάδε.

IV, 3 : Γινομένης δὲ μάχης πολλάκις καὶ οὐ δυναμένων οὐδὲν πλέον ἔχειν τῶν Σκυθίων τῇ μάχῃ, εἰς αὐτῶν ἔλεξε τάδε.

Τέλ. Οὕτως οἱ Σκύθαι τῆς Ἀσίας ἤρξαν καὶ ἐξελαθέντες αὐθις ὑπὸ Μήδων κατῆλθον τρόπῳ τοιούτῳ ἐς τὴν σφετέρην.

Οὕτω οἱ Σκύθαι τῆς τε Ἀσίας ἤρξαν, καὶ ἐξελασθέντες αὐθις ὑπὸ Μήδων, κατῆλθον τρόπῳ τοιούτῳ ἐς τὴν σφετέρην.

27 (φ. 16^a). Ἄρχ. Πολλάκις δὲ τούτου γενομένου τέλος Δαρειὸς ἐν ἀπορίῃσιν εἶχετο, καὶ οἱ Σκυθίων βασιλεῖς μαθόντες τοῦτο ἔπεμπον κήρυκα.

IV, 131-132 : Πολλάκις δὲ τοιούτου γενομένου τέλος Δαρειὸς τε ἐν ἀπορίῃσιν εἶχετο, καὶ οἱ Σκυθίων βασιλεῖς μαθόντες τοῦτο ἔπεμπον κήρυκα.

Τέλ. εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν· Ἦν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι

εἰκάζοντος τὰ δῶρα λέγειν· Ἦν μὴ ὄρνιθες γενόμενοι ἀνα-

ἀναπτῆσθε ἐς τὸν οὐρανὸν, ὧ Πέρσαι, ἢ μῦες γενόμενοι κατὰ τῆς γῆς καταδύητε, ἢ βάτραχοι γενόμενοι ἐς τὰς λίμνας ἐςπηδήσητε, οὐκ ἀπονοστήσετε, ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι.

28 (φ. 165). Ἄρχ. Ἄνδρες Σκύθαι χρηστὰ ἤκετε φέροντες καὶ ἐς καιρὸν ἐπέιγεσθε.

Τέλ. Ἐν ᾧ δὲ ἡμεῖς τάδε λύομεν, ὑμέας καιρὸς ἐστὶ δίξασθαι ἐκείνους, εὐρόντας δὲ ὑπὲρ τε ὑμῶν αὐτέων τίσασθαι οὕτως ὡς κείνους πρέπει.

29 (φ. 17^a). Ἄρχ. Δαρεῖος δὲ διὰ Θρηίκης πορευόμενος ἀπίκετο ἐς Σηστὸν τῆς Χερρονήσου.

Τέλ. Οὐ γὰρ ἂν τοῦ καλλίονος παριόντος κτίζειν χώρου τὸν αἰσχίονα ἐλέσθαι, εἰ μὴ ἦσαν τυφλοί.

30 (φ. 17^b). Ἄρχ. Τῇ δὲ νήσῳ ἐπὶ τοῦ οἰκιστέω Θήρα ἢ ἰπωνυμῆ ἐγένετο. Ὁ δὲ παῖς οὐ γὰρ ἔφη οἱ συμπλεύσασθαι.

Τέλ. Οἰολύκου δὲ γίνεται Αἰγεὺς, ἐπ' οὗ Αἰγεῖδαι καλέονται φυλὴ μεγάλη ἐν Σπάρτῃ.

31 (φ. 17^c). Ἄρχ. Ἡ δὲ μήτηρ Ἀρκεσιλάου τοῦ παιδὸς Λιάτου Φερετίμη ἐς Σαλαμίνα τῆς Κύπρου ἔφυγε.

Τέλ. Εἰπάσης δὲ αὐθις τῆς Φερετίμης τωτὸ ἔπος, ὁ Εὐέλθων

πτῆσθε ἐς τὸν οὐρανὸν, ὧ Πέρσαι, ἢ μῦες γενόμενοι κατὰ τῆς γῆς καταδύσητε, ἢ βάτραχοι γενόμενοι εἰς τὰς λίμνας ἐςπηδήσητε. οὐκ ἀπονοστήσετε ὀπίσω ὑπὸ τῶνδε τῶν τοξευμάτων βαλλόμενοι.

IV, 139 : Ἄνδρες Σκύθαι, χρηστὰ ἤκετε φέροντες καὶ ἐς καιρὸν ἐπέιγεσθε.

Ἐν ᾧ δὲ ἡμεῖς τάδε λύομεν, ὑμέας καιρὸς ἐστὶ δίξασθαι ἐκείνους, εὐρόντας δὲ ὑπὲρ τε ἡμῶν καὶ ὑμῶν αὐτῶν τίσασθαι οὕτως ὡς ἐκείνους πρέπει.

IV, 143-144 : Δαρεῖος δὲ διὰ τῆς Θρηίκης πορευόμενος ἀπίκετο ἐς Σηστὸν τῆς Χερσονήσου.

Οὐ γὰρ ἂν τοῦ καλλίονος παριόντος κτίζειν χώρου τὸν αἰσχίονα ἐλέσθαι, εἰ μὴ ἦσαν τυφλοί.

IV, 148-149 : Τῇ δὲ νήσῳ ἐπὶ τοῦ οἰκιστέω Θήρα ἢ ἰπωνυμῆ ἐγένετο. Ὁ δὲ παῖς οὐ γὰρ ἔφη οἱ συμπλώσεσθαι.

Οἰολύκου δὲ γίνεται Αἰγεὺς, ἀπ' οὗ Αἰγεῖδαι καλέονται φυλὴ μεγάλη ἐν Σπάρτῃ.

IV, 162 : Ἡ δὲ μήτηρ οἱ ἐς Σαλαμίνα τῆς Κύπρου ἔφυγε.

Εἰπάσης δὲ αὐτίς τῆς Φερετίμης τωτὸ ἔπος ὁ Εὐέλθων ἔφη

θων ἔφη τοιούτοις γυναίκας δω-
ρεῖσθαι ἀλλ' οὐ στρατιῇ.

32 (φ. 18α). Ἄρχ. Ὁ δὲ Ἄρου-
άνδης ἦν οὗτος τῆς Αἰγύπτου ἑπ-
παρχος ὑπὸ Καμβύσῳ κατεσταώς·
ὅς ὑστέρῳ τούτων χρόνῳ παρισού-
μενος Δαρείῳ διεφθάρη.

Τέλ. Μαθὼν δὲ Δαρείος ταῦτα
ποιεῦντα αἰτίαν οἱ ἄλλην ἐπενεί-
κας, ὡς οἱ ἱπανιστίατο, ἀπέκτεινε.

33 (φ. 18β). Οὐ μὴν οὐδὲ ἡ
Φερετίμη εὐ τὴν ζώην κατέληξεν·
ὡς γὰρ τάχιστα ἐκ τῆς Λιβύης
τισαμένη τοὺς Βαρκαίους ἀπενό-
στησεν εἰς Αἴγυπτον, ἀπέθανε κα-
κῶς· ζῶσα γὰρ εὐλέων ἐζέσεν· ὡς
ἄρα ἀνθρώποισιν αἱ λίαν ἰσχυραὶ
τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπιφθονοὶ γί-
νονται.

34 (φ. 18β). Ἄρχ. Τυγχάνει
δὲ καὶ ἄλλο σφιν ὕδωρ κρηναῖον
εἶον, τὸ τὸν μὲν ὄρθρον γίνεται
χλιαρὸν, ἀγορᾶς δὲ πληθούσης
ψυχρότερον.

Τέλ. Παρέρχονται τε μέσαι νύ-
κτες καὶ φύχεται μέχρι ἐς ἡῶ.
Ἐπίκλησιν δὲ αὕτη ἡ κρήνη κα-
λεῖται ἡλίου.

35 (φ. 19^α). Ἄρχ. Τραυτοὶ
δὲ τὰ μὲν ἄλλα πάντα κατὰ
ταυτὰ τοῖσιν ἄλλοιςι Θρηξίν ἐπι-
τελέουσι.

Τέλ. Τὸν δ' ἀπογινόμενον παί-
ζοντές τε καὶ ἠδόμενοι γῆ κρύ-

τούτοιςι γυναίκας δωρεῖσθαι,
ἀλλ' οὐ στρατιῇ.

IV, 166: Ὁ δὲ Ἄρουάνδης
ἦν οὗτος τῆς Αἰγύπτου ὑπαρχος
ἐπὶ Καμβύσῳ κατεσταώς, ὅς
ὑστέρῳ χρόνῳ τούτων παρισού-
μενος Δαρείῳ διεφθάρη.

Μαθὼν δὲ Δαρείος μιν ταῦτα
ποιεῦντα, αἰτίαν οἱ ἄλλην ἐπε-
νείκας, ὡς οἱ ἱπανίστατο, ἀπέ-
κτεινε.

IV, 205: Οὐ μὲν οὐδὲ ἡ Φε-
ρετίμη εὐ τὴν ζώην κατέπλεξε. Ὡς
γὰρ δὴ τάχιστα ἐκ τῆς Λιβύης τι-
σαμένη τοὺς Βαρκαίους ἀπενό-
στησε εἰς τὴν Αἴγυπτον, ἀπέθανε
κακῶς· ζῶουσα γὰρ εὐλέων ἐξέ-
ζεσε, ὡς ἄρα ἀνθρώποισι αἱ λίαν
ἰσχυραὶ τιμωρίαι πρὸς θεῶν ἐπι-
φθονοὶ γίνονται.

IV, 181: Τυγχάνει δὲ καὶ
ἄλλο σφιν ὕδωρ κρηναῖον εἶον, τὸ
τὸν μὲν ὄρθρον γίνεται χλιαρὸν,
ἀγορᾶς δὲ πληθούσης ψυχρότε-
ρον.

Παρέρχονται τε μέσαι νύκτες
καὶ φύχεται μέχρι ἐς ἡῶ. Ἐπί-
κλησιν δὲ αὕτη ἡ κρήνη καλεῖ-
ται ἡλίου.

V, 4: Τραυτοὶ δὲ τὰ μὲν
ἄλλα πάντα κατὰ ταυτὰ τοῖσιν
ἄλλοιςι Θρηξίν ἐπιτελέουσι.

Τὸν δ' ἀπογινόμενον παίζοντές
τε καὶ ἠδόμενοι γῆ κρύπτουσι,

πρῶται, ἐπιλέγοντες ὅσων κακῶν ἀπαλλαχθεὶς ἔστιν ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ.

36 (φ. 19^a). Ἄρχ. Ἡ μὲν νῦν ὄψις τοῦ Ἰππάρχου ἐνυπνίου ἦν ἡδε. Ἐν τῇ προτέρῃ νυκτὶ τῶν Παναθηναίων ἰδοῦσεν ὁ Ἰππάρχος ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα μέγαν καὶ εὐειδέα αἰνίσσασθαι τάδε τὰ ἔπεια·

Τλῆθι λέων ἀτλῆτα παθῶν τε-
τληότι θυμῷ·
Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν
οὐκ ἀποτίσει.

37 (φ. 19^a). Ἄρχ. Οἱ μὲν νῦν ἄλλοι ἡσυχίαν ἤγον· Κορίνθιος δὲ Σωκλῆς ἔλεξε τάδε.

Τέλ. Τοῦ οὔτε ἀδικώτερον οὐδὲν ἔστι κατ' ἀνθρώπους οὔτε μαιφονώτερον.

38 (φ. 19^b). Ἄρχ. Ὁ τοίνυν Περσὶς ἀναρχὸς μὲν ἦν ἡπιώτερος τοῦ πατρὸς, ἐπεὶ τε δὲ δι' ἀγγέλων ὠμίλησε Θρασυβούλῳ τῷ Μιλήτου τυράννῳ, πολλῶ ἔτι ἐγένετο Κυψέλου μαιφονώτερος.

Τέλ. Περσὶς δὲ συνείχετο τὸ νοσηθῆναι καὶ νόμῳ ἰσχυρῶν ὡς οἱ ὑπετίθετο Θρασύβουλος τοὺς ὑπερέχουσιν τῶν ἀστῶν φρονεῖν, ἐνθαῦθα δὲ πᾶσαν κακότητα ἐξέφαινε ἐς τοὺς πολίτας.

39 (φ. 20^b). Ἄρχ. Βασιλεῖς Δαρείῳ ὡς ἐξηγγέλθησαν Σάρδεις

ἐπιλέγοντες ὅσων κακῶν ἐξαπαλλαχθεὶς ἔστι ἐν πάσῃ εὐδαιμονίᾳ.

V, 56 : Ἡ μὲν νῦν ὄψις τοῦ Ἰππάρχου ἐνυπνίου ἦν ἡδε. Ἐν τῇ προτέρῃ νυκτὶ τῶν Παναθηναίων ἰδοῦσεν ὁ Ἰππάρχος ἄνδρα οἱ ἐπιστάντα μέγαν καὶ εὐειδέα αἰνίσσασθαι τάδε τὰ ἔπεια·

Τλῆθι λέων ἀτλῆτα παθῶν τε-
τληότι θυμῷ·
Οὐδεὶς ἀνθρώπων ἀδίκων τίσιν
οὐκ ἀποτίσει.

V, 92, 1 : Οἱ μὲν νῦν ἄλλοι ἡσυχίαν ἤγον· Κορίνθιος δὲ Σωκλῆς ἔλεξε τάδε.

Τοῦ οὔτε ἀδικώτερον οὐδὲν ἔστι κατ' ἀνθρώπους οὔτε μαιφονώτερον.

V, 92, 6-7 : Ὁ τοίνυν Περσὶς ἀναρχὸς μὲν ἦν ἡπιώτερος τοῦ πατρὸς, ἐπεὶ τε δὲ ὠμίλησε δι' ἀγγέλων Θρασυβούλῳ τῷ Μιλήτου τυράννῳ, πολλῶ ἔτι ἐγένετο Κυψέλου μαιφονώτερος.

Περσὶς δὲ συνείχετο τὸ νοσηθῆναι καὶ νόμῳ ἰσχυρῶν, ὡς οἱ ὑπετίθετο Θρασύβουλος τοὺς ὑπερέχουσιν τῶν ἀστῶν φρονεῖν, ἐνθαῦτα δὲ πᾶσαν κακότητα ἐξέφαινε ἐς τοὺς πολίτας.

V, 105 : Βασιλεῖς δὲ Δαρείῳ ὡς ἐξηγγέλθη Σάρδεις ἀλούσας ἐμ-

ἀγοῦσαι ἐμπεπρῆσθαι ὑπό τε Ἀθηναίων καὶ Ἰώνων, τὸν δὲ ἡγεμόνα γενέσθαι τῆς συλλογῆς, ὥστε ταῦτα συνυφανθῆναι τὸν Μιλήσιον Ἀρισταγόρην.

Τέλ. Εἶπαντα δὲ ταῦτα προστάξας ἐνὶ τῶν θεραπόντων δείπνου προκειμένου αὐτῷ ἐς τρις ἐκάστοτε εἰπεῖν· Δέσποτα μέμνεο τῶν Ἀθηναίων.

40 (φ. 206). Ἄρχ. Ἀρισταγόρης μὲν νῦν Ἰωνίαν ἀποστήσας οὕτω τελευτᾷ.

Τέλ. Ὁ δὲ Ἀρταφέρνης ὀρέων αὐτὸν τεχνάζοντα εἶπεν, εἰδὼς τὴν ἀτρέκειαν τῆς ἀποστάσιος· Οὕτω τοι, Ἰστιαῖε, ἔχει κατὰ ταῦτα τὰ πρήγματα· τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔραψας μὲν σὺ, ὑπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρης.

41 (φ. 21^α). Ἄρχ. Πρὸς ταύτην δὴ τὴν κατηγορίην Κλεομένης ὁ Ἀναξίνδρεω βασιλεύων Σπυρτιντιέων βασιλεύων διέβη ἐς Αἴγιναν.

Τέλ. Κλεομένης δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπεν· Ἦδὴ νῦν κατὰ χαλκοῦ, ὦ κριε, τὰ κέρεια ὡς συνοισόμενος μεγάλῳ κακῷ.

42 (φ. 216). Ἄρχ. Μετὰ δὲ τῆς βασιλείης τὴν κατάπαυσιν ὁ Δημάρτητος ἦρχεν.

Τέλ. Ταῦτα δὲ εἶπας καὶ κατακαλυψάμενος ἦεν ἐκ τοῦ θεήτρου ἐς τὰ ἑαυτοῦ οἰκία.

πεπρῆσθαι ὑπό τε Ἀθηναίων καὶ Ἰώνων, τὸν δὲ ἡγεμόνα γενέσθαι τῆς συλλογῆς, ὥστε ταῦτα συνυφανθῆναι, τὸν Μιλήσιον Ἀρισταγόρην.

Εἶπαντα δὲ ταῦτα προστάξαι ἐνὶ τῶν θεραπόντων δείπνου προκειμένου αὐτῷ ἐς τρις ἐκάστοτε εἰπεῖν· Δέσποτα μέμνεο τῶν Ἀθηναίων.

VI, 1 : Ἀρισταγόρης μὲν νῦν Ἰωνίην ἀποστήσας οὕτω τελευτᾷ.

Ὁ δὲ Ἀρταφέρνης ὀρέων αὐτὸν τεχνάζοντα εἶπε, εἰδὼς τὴν ἀτρέκειαν τῆς ἀποστάσιος. Οὕτω τοι, Ἰστιαῖε, ἔχει κατὰ ταῦτα τὰ πρήγματα· τοῦτο τὸ ὑπόδημα ἔραψας μὲν σὺ, ὑπεδήσατο δὲ Ἀρισταγόρης.

VI, 50 : Πρὸς ταύτην δὴ τὴν κατηγορίαν Κλεομένης ὁ Ἀναξάνδριδρεω βασιλεύς ἐων Σπαρτιητέων διέβη ἐς Αἴγιναν.

Κλεομένης δὲ πρὸς αὐτὸν εἶπεν· Ἦδὴ νῦν καταχαλκοῦ, ὦ κριε, τὰ κέρεια ὡς συνοισόμενος μεγάλῳ κακῷ.

VI, 67 : Μετὰ τῆς βασιλείης τὴν κατάπαυσιν ὁ Δημάρτητος ἦρχεν.

Ταῦτα δὲ εἶπας καὶ κατακαλυψάμενος ἦεν ἐκ τοῦ θεήτρου ἐς τὰ ἑαυτοῦ οἰκία.

43 (φ. 22a). Ἄρχ. Ἐκβάντας τε ἐς γῆν τοὺς βαρβάρους διέτασεν Ἴπκίας ὁ Πεισιστράτου.

Τέλ. Ἡ γῆ ἦδε οὐκ ἡμετέρη ἐστίν οὐδέ μιν δυνησόμεθα ὑποχειρῆν ποιήσασθαι. Ὅκόνον δέ τι μοι μέρας μετῆν, ὃ ὀδῶν μετέχει.

44 (φ. 22*). Ἄρχ. Καί δὴ που μάλιστα τῶν μνηστήρων ἤρῃσκοντο οἱ ἀπ' Ἀθηναίων ἀπιγμένοι Κλεισθένης τῷ Σικυῶνος τυράννῳ, καὶ τούτων μᾶλλον Ἴπποκλείδης ὁ Τισάνδρου καὶ κατ' ἀνδραγαθίην ἐκρίνετο.

Τέλ. τσαυτα ἐγένετο καὶ οὕτω Ἀλκμαιωνίδαι ἐβώσθησαν ἀνά τὴν Ἑλλάδα.

45 (φ. 23^b). Ἄρχ. Ἀποκτείνασι δὲ τοῖσιν Πελασγοῖσι τοὺς σφετέρους παῖδας τε καὶ γυναῖκας οὔτε γῆ καρπὸν ἔφερεν οὔτε γύναιά τε καὶ ποιῆναι ἔτικτον καὶ προτοῦ.

Τέλ.

46 (φ.). Ἄρχ.

Τέλ. (φ. 24^b) Ἔστω δ' ὧν μηδὲν ἀπείρητον· αὐτόματον γὰρ οὐδὲν, ἀλλὰ ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποις φιλέει γίνεσθαι.

Μαρδόνιος μὲν τσαυτα ἐπιτελήνας τὴν Ξέρξῳ γνώμην ἐπέπαυτο.

VI, 107: Ἐκβάντας τε ἐς γῆν τοὺς βαρβάρους διέτασσε.

Ἡ γῆ ἦδε οὐκ ἡμετέρη ἐστὶ οὐδέ μιν δυνησόμεθα ὑποχειρῆν ποιήσασθαι. Ὅκόνον δέ τι μοι μέρος μετῆν, ὃ ὀδῶν μετέχει.

VI, 128-131: Καί δὴ που μάλιστα τῶν μνηστήρων ἤρῃσκοντο οἱ ἀπ' Ἀθηναίων ἀπιγμένοι, καὶ τούτων μᾶλλον Ἴπποκλείδης ὁ Τισάνδρου καὶ κατ' ἀνδραγαθίην ἐκρίνετο.

τσαυτα ἐγένετο καὶ οὕτω Ἀλκμαιωνίδαι ἐβώσθησαν ἀνά τὴν Ἑλλάδα.

VI, 139: Ἀποκτείνασι δὲ τοῖσι Πελασγοῖσι τοὺς σφετέρους παῖδάς τε καὶ γυναῖκας οὔτε γῆ καρπὸν ἔφερε οὔτε γυναῖκας τε καὶ ποιῆναι ὁμοίως ἔτικτον καὶ πρὸ τοῦ.

VII, 3-10: Ἔστω δ' ὧν μηδὲν ἀπείρητον· αὐτόματον γὰρ οὐδὲν, ἀλλ' ἀπὸ πείρης πάντα ἀνθρώποις φιλέει γίνεσθαι.

Μαρδόνιος μὲν τσαυτα ἐπιτελήνας τὴν Ξέρξῳ γνώμην ἐπέπαυτο.

47 (φ. 24^β). Ἄρχ. Ἴσον ἔκεινο, ὡ βασιλεῦ, παρ' ἐμοὶ κέκριται, φρονέειν τὲ εὖ καὶ τῷ λέγοντι χρηστά θέλειν πείθεσθαι.

Τέλ. Ἐμὲ δὲ ἀκούσαντα πρὸς σεῦ κακῶς οὐ τοσοῦτον ἔδακε λύπη.

48 (φ. 25^α). Ἄρχ. Ἐν Κελαιναῖς τῆς Φρυγίης Πυθίας ἀνὴρ Λυδὸς ἔξείνισε τὴν βασιλείως στρατιὴν πᾶσαν ξεινίοις μεγίστοις.

Τέλ. Δοὺς τὰς ἑπτὰ χιλιάδας, ἵνα ἦ σοι ἀπαρτιλογίη ὑπ' ἐμοῦ πεπληρωμένη, καὶ ξείνον ἐμὸν ποιήσομαι· οὐδενὶ γάρ κω ἀνθρώπων ξυνέμιξα οἶος σύ.

49 (φ. 25^β). Ἄρχ. Μαρδονίου τοῦ Γωδρούου ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα τρέποντος τὴν Σέρξου γνώμην, ἀποτρέποντος δὲ ἀπ' Αἰγύπτου καὶ μηδενὸς τολμῶντος ἀντειπεῖν, Ἀρτάβανος πάτρως ὦν Σέρξου μόνος ἀντεῖπε.

Τέλ. ταῦτά τε ἤκουσε καὶ ἔδοξε τὸ ὄνειρον θερμοῖς σιδηρίοις ἰκκαῖσιν μέλλον αὐτοῦ τοὺς ὀφθαλμούς.

50 (φ. 27^α). Ἄρχ. Ἠπειλήσας πίτυος τρόπον ἐκτρίψειν, ὅτι πίτυς μόνη πάντων δένδρων ἐκτμηθεῖσα βλαστὸν οὐδένα μεθήσιν· ἀλλὰ πανωλιθρία ἀπόλλυται.

VII, 16, 1: Ἴσον ἔκεινο, ὡ βασιλεῦ, παρ' ἐμοὶ κέκριται φρονέειν τε εὖ καὶ τῷ λέγοντι χρηστά θέλειν πείθεσθαι.

Ἐμὲ δὲ ἀκούσαντα πρὸς σεῦ κακῶς οὐ τοσοῦτο ἔδακε λύπη.

VII, 27-29: Ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ὑποκατήμενος Πύθιος ὁ Ἄττος ἀνὴρ Λυδὸς ἔξείνισε τὴν βασιλείως στρατιὴν πᾶσαν ξεινίοισι μεγίστοις.

... οὐδενὶ ἀνδρὶ συνέμιξα ἐς τότε . . . . ξείνον τέ σε ποιεῦμαι ἐμὸν . . . . δοὺς τὰς χιλιάδας ἵνα . . . ἀλλ' ἦ τοι ἀπαρτιλογίη ὑπ' ἐμέο πεπληρωμένη.

VII, 10-18: Μαρδόνιος μὲν τοσαῦτα ἐπιλεήνας τὴν Σέρξου γνώμην ἐπέπαυτο, σιωπεόντων δὲ τῶν ἄλλων Περσέων· καὶ οὐ τολμῶντων γνώμην ἀποδείκνυσθαι ἀντίτην τῇ προκειμένη, Ἀρτάβανος ὁ Ἰστάσπεος πάτρως ἰὼν Σέρξῃ, τῷ δὴ καὶ πίσυρος ἰὼν ἔλεγε τάδε.

ταῦτά τε δὴ ἔδοξε Ἀρτάβανος τὸ ὄνειρον ἀπειλείειν καὶ θερμοῖσι σιδηρίοισι ἰκκαῖσιν αὐτοῦ μέλλειν τοὺς ὀφθαλμούς.

VI, 37: . . . τὸ ἔπος εἶπε, τόσφι ἠπειλήσεν ὁ Κροῖσος, πίτυος τρόπον ἐκτρίψειν, μόλις ποτὲ μεθῶν τῶν τις πρεσβυτέρων εἶπε τὸ ἰὸν, ὅτε πίτυς μούνη δένδρων πάντων ἰκκοπεῖσα βλαστὸν οὐ-

51 (φ. 27_a). Ἄρχ. Καὶ δὴ ἐξευγμένου τοῦ πόρου ἐπιγενόμενος χειμῶν μέγας συνέκοψέ τε εἶνα πάντα καὶ διέλυσεν.

Τέλ. Τὴν τε δὴ θάλασσαν ἐνετέλλετο τοῦτοις ζημιοῦν, καὶ τῶν ἐπιστεωτῶν τῇ ζεύξει τοῦ Ἑλληνισπόντου ἀποταμῆν τὰς κεφαλὰς.

52 (φ. 27_b). Ἄρχ. Ἐνθαῦθα λέγεται Ξέρξῳ ἤδη διαβιβηκότες τὸν Ἑλλήσποντον ἄνδρα εἰπεῖν Ἑλλήσποντιον· ὦ Ζεῦ, τί δὴ ἀνδρὶ εἶδομενος Πέρσῃ καὶ οὐνομα ἀντὶ Διὸς Ξέρξην θέμις ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα θέλεις ποιῆσαι, ἄγων πάντας ἀνθρώπους; καὶ γὰρ ἄνευ τούτων ἐξῆν τοι ποιῆσαι ταῦτα

53 (φ. 27_b). Ἄρχ. Ἐν Ἀβύδῳ προσεπεποιήτο Ξέρξῃ ἐπίτηδες ἐπὶ κολωνοῦ προσξέδρη λίθου λευκοῦ.

Τέλ. Αἱ τε γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσαι καὶ αἱ νοῦσοι συνταράσσουσαι καὶ βραχὺν ἰόντα μακρὸν δοκέειν εἶναι ποιοῦσι τὸν βίον.

54 (φ. 28^{*}). Ἄρχ. Ἐνθα δὴ Μεγακρέοντος ἀνδρὸς Ἀβδηρίτεω ἔπος εὖ εἰρημένον ἐγένετο.

Τέλ. Παρέχειν γὰρ ἂν Ἀβδηρίτησιν εἰ καὶ ἄριστον προσίρητο

εἶνα μέτη, ἀλλὰ πανώλεθρος ἐξ-απόλλυται.

VII, 34-35: Καὶ δὴ ἐξευγμένου τοῦ πόρου ἐπιγενόμενος χειμῶν μέγας συνέκοψέ τε εἶνα πάντα καὶ διέλυσε.

Τὴν τε δὴ θάλασσαν ἐνετέλλετο τοῦτοις ζημιοῦν, καὶ τῶν ἐπιστεωτῶν τῇ ζεύξει τοῦ Ἑλληνισπόντου ἀποταμῆν τὰς κεφαλὰς.

VII, 56: Ἐνθαῦτα λέγεται Ξέρξῳ ἤδη διαβιβηκότες τὸν Ἑλλήσποντον ἄνδρα εἰπεῖν Ἑλλήσποντιον· ὦ Ζεῦ, τί δὴ ἀνδρὶ εἶδομενος Πέρσῃ καὶ οὐνομα ἀντὶ Διὸς Ξέρξην θέμις ἀνάστατον τὴν Ἑλλάδα θέλεις ποιῆσαι, ἄγων πάντας ἀνθρώπους; καὶ γὰρ ἄνευ τούτων ἐξῆν τοι ποιῆσαι ταῦτα.

VII, 44-46: Ἐπεὶ δ' ἐγένετο ἐν Ἀβύδῳ, ἠθέλησε Ξέρξης ιδεῖσθαι πάντα τὸν στρατὸν. Καὶ προσεπεποιήτο γὰρ ἐπὶ κολωνοῦ ἐπίτηδες αὐτοῦ ταύτῃ προσξέδρη λίθου λευκοῦ.

Αἱ τε γὰρ συμφοραὶ προσπίπτουσαι καὶ αἱ νοῦσοι συνταράσσουσαι καὶ βραχὺν ἰόντα μακρὸν δοκέειν εἶναι ποιοῦσι τὸν βίον.

VII, 120: Ἐνθα δὴ Μεγακρέοντος ἀνδρὸς Ἀβδηρίτεω ἔπος εὖ εἰρημένον ἐγένετο.

Παρέχειν γὰρ ἂν Ἀβδηρίτησιν, εἰ καὶ ἄριστον προσίρηται ὁμοῖα

ὁμοιον τῷ δείπνῳ παρασκευάζειν ἢ μὴ ὑπομένειν Ξέρξην ἐπιόντα ἢ καταμείναντας κάκιστα πάντων κατατριβῆναι.

55 (φ. 28ε). Ἄρχ. Ἐν Ἀθήδῳ Ξέρξης ἰὼν εἶδεν ἐκ τοῦ Πόντου πλοῖα σιταγωγὰ διεκπλέοντα τὸν Ἑλλήσποντον, ἕς τε Αἰγίαν καὶ Πελοπόννησον κομιζόμενα.

Τέλ. Οὐκοῦν καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ πλέομεν ἔνθα περ οὗτος τοῖσιν ἄλλοισιν ἐξηρημένοι καὶ σίτα· τί δῆτα ἀδικέουσιν οὗτοι ἡμῖν σιτία παρακομίζοντες;

56 (φ. 29α). Ἄρχ. Γέλων μὲν δὴ ταῦτα προστεινέτο, φθάσας δὲ ὁ τῶν Ἀθηναίων ἄγγελος τῶν Λακεδαιμονίων ἀμείβετό μιν τοῖςδε.

Τέλ. Στερισκομένην ὦν τὴν Ἑλλάδα τῆς ἑωυτοῦ συμμαχίας εἰκαζεν ὡςεὶ τὸ ἕαρ τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐξαραιρημένον εἶη.

57 (φ. 29β). Ἄρχ. Λακεδαιμονίων καὶ Θεσπιέων τοιούτων γενομένων ὁμως λέγεται ἀνὴρ ἄριστος γενέσθαι Σπηρτιότης Διηνέκης.

ἰ Τέλ. Ὡς πάντα σφιν ἀγαθὰ ὁ Τριχῆνιος ξεῖνος ἀπαγγελοι, ἢ ἀποκρυπτόντων τῶν Μήδων τὸν ἥλιον ὑπὸ σκιῇ ἔσοιτο πρὸς αὐτούς ἢ μάχη καὶ οὐκ ἐν ἡλίῳ.

58 (φ. 29β). Ἄρχ. Δύο δὲ τούτων τῶν τριηκοσίων Εὐρυτός τε καὶ Ἀριστόδημος μεμετειμέ-

τῷ δείπνῳ παρασκευάζειν ἢ μὴ ὑπομένειν Ξέρξην ἐπιόντα ἢ καταμείναντας κάκιστα πάντων διατριβῆναι.

VII, 147: Ἐὼν γὰρ ἐν Ἀθήδῳ ὁ Ξέρξης εἶδε πλοῖα ἐκ τοῦ Πόντου σιταγωγὰ διεκπλώνοντα τὸν Ἑλλήσποντον, ἕς τε Αἰγίαν καὶ Πελοπόννησον κομιζόμενα.

Οὐκ ὦν καὶ ἡμεῖς ἐκεῖ πλώομεν, ἔνθα περ καὶ οὗτοι, τοῖσὶ τε ἄλλοισι ἐξηρητυμένοι καὶ σίτω· τί δῆτα ἀδικέουσι οὗτοι ἡμῖν σιτία παρακομίζοντες;

VII, 161-162: Γέλων μὲν δὴ ταῦτα προστεινέτο, φθάσας δὲ ὁ Ἀθηναίων ἄγγελος τὸν Λακεδαιμονίων ἀμείβετό μιν τοῖςδε.

Στερισκομένην ὦν τὴν Ἑλλάδα τῆς ἑωυτοῦ συμμαχίας εἰκαζε ὡς εἰ τὸ ἕαρ ἐκ τοῦ ἑνιαυτοῦ ἐξαραιρημένον εἶη.

VII, 226: Λακεδαιμονίων δὲ καὶ Θεσπιέων τοιούτων γενομένων, ὁμως λέγεται ἄριστος ἀνὴρ γενέσθαι Σπαρτιότης Διηνέκης.

Ὡς πάντα σφιν ἀγαθὰ ὁ Τριχῆνιος ξεῖνος ἀγγελοι, εἰ ἀποκρυπτόντων τῶν Μήδων τὸν ἥλιον ὑπὸ σκιῇ ἔσοιτο πρὸς αὐτούς ἢ μάχη καὶ οὐκ ἐν ἡλίῳ.

VII, 229: Δύο δὲ τούτων τῶν τριηκοσίων λέγεται Εὐρυτόν τε καὶ Ἀριστόδημον, παρεὸν αὐ-

νοι ἦσαν ἐκ τοῦ στρατοπέδου ὑπὸ τοῦ Λεωνίδεω.

Τέλ. Ὅπως δὲ αὐτὸν ἤγαγε, τὸν μὲν ἀγαγόντα οἴχεσθαι φεύγοντα, τὸν δὲ ἐμπεσόντα ἐς τὸν ὄμιλον διαφθαρῆναι.

59 (φ. 30^α). Ἄρχ. Εἶπε πρὸς ταῦτα Ξέρξης· Δημάρητε τίω τρόπῳ ἀπονητότατα τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐπικρατήσομεν; ἴθι ἐξήγεο.

Τέλ. Ἀεὶ τι προσδοκῶν ἀπ' αὐτῆς· τοιοῦτον ἔσσεσθαι, οἷον ἐγὼ ἐξηγέομαι, οὔτι τὸν σὸν στόλον προσιδῶς, ἀλλὰ πάντα ἀνδρῶν στόλον ὁμοίως φοβεόμενος.

60 (φ. 30^β). Ἄρχ. Οἱ δ' ἀμφὶ Ξέρξην ἐς ὁδὸν ὀρμέατο. Ἦκον δὲ σφιν ἀπ' Ἀρκαδίας ἄνδρες αὐτόμολοι ὀλίγοι.

Τέλ. Εἶπε τε ἐς πάντας τάδε· Παπαί, Μαρδόνιε, κοίους ἐπ' ἄνδρας ἤγαγες μαχεσομένους ἡμέας, οἱ οὐ περί χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιεῦνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς.

61 (φ. 30^γ). Ἄρχ. Λέγοντος Θεμιστοκλέους ὁ Κορινθίος στρατηγός Ἀδείμαντος ὁ Ὠκύτου εἶπεν.

Τέλ. Σημαίνων δὲ ταῦτα διέβαιεν ὡς Εὐρυβιάδην, λέγων μᾶλλον ἐπεστραχμμένα.

62 (φ. 31^α). Πρὸς δὲ καὶ τότε, ὦ βασιλεῦ, ἐς θυμὸν βάλειο,

τοῖσι ἀμφοτέροισι κοινῶ λόγῳ χρησάμενοις ἢ ἀποσωθῆναι ὁμοῦ ἐς Σπάρτην, ὡς μεμτιμένοι τε ἦσαν ἐκ τοῦ στρατοπέδου ὑπὸ Λεωνίδεω.

Ὅπως δὲ αὐτὸν ἤγαγε, τὸν μὲν ἀγαγόντα οἴχεσθαι φεύγοντα, τὸν δὲ ἐμπεσόντα ἐς τὸν ὄμιλον διαφθαρῆναι.

VII, 234-235 : Εἶπε πρὸς ταῦτα Ξέρξης· Δημάρητε, τίω τρόπῳ ἀπονητότατα τῶν ἀνδρῶν τούτων ἐπικρατήσομεν; ἴθι ἐξήγεο.

Αἰεὶ τι προσδοκῶν ἀπ' αὐτῆς τοιοῦτο ἔσσεσθαι, οἷόν τι ἐγὼ ἐξηγέομαι, οὔτι τὸν σὸν στόλον προσιδῶς, ἀλλὰ πάντα ὁμοίως φοβεόμενος ἀνδρῶν στόλον.

VIII, 26 : Οἱ δὲ ἀμφὶ Ξέρξην ἐς ὁδὸν ὀρμέατο. Ἦκον δὲ σφιν αὐτόμολοι ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίας ὀλίγοι τινές.

Εἶπέ τε ἐς πάντας τάδε· Παπαί, Μαρδόνιε, κοίους ἐπ' ἄνδρας ἤγαγες μαχεσομένους ἡμέας, οἱ οὐ περί χρημάτων τὸν ἀγῶνα ποιεῦνται, ἀλλὰ περὶ ἀρετῆς.

VIII, 59-62 : Λέγοντος δὲ αὐτοῦ ὁ Κορινθίος στρατηγός Ἀδείμαντος ὁ Ὠκύτου εἶπε.

Σημαίνων δὲ ταῦτα τῷ λόγῳ διέβαιεν ἐς Εὐρυβιάδην, λέγων μᾶλλον ἐπεστραχμμένα.

VIII, 68, 3 : Πρὸς δὲ, ὦ βασιλεῦ, καὶ τότε ἐς θυμὸν βάλειο,

ὡς τοῖσι μὲν χρηστοῖσι τῶν ἀνθρώπων κακοὶ δούλοι φιλοῦσι γίνεσθαι, τοῖσι δὲ κακοῖσι χρηστοί. Σοὶ δὲ ἴοντι ἀρίστῳ ἀνδρῶν πάντων κακοὶ δούλοι εἰσίν, οἳ ἐν συμμάχων λόγῳ λέγονται εἶναι.

63 (φ. 316). Λέγεται γὰρ βασιλεὺς θηριόκενος μαθεῖν τὴν νέα ἐξοχλοῦσαν καὶ δὴ τινα εἰπεῖν τῶν παρεόντων· Δέσποτα, ὄρξῃ Ἄρτεμισίην ὡς εὖ ἀγωνίζεται. Ξέρξην δὲ εἰπεῖν λέγεται πρὸς τὰ φραζόμενα· Οἱ μὲν ἄνδρες γεγόνασι μοι γυναῖκες, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες.

64 (φ. 316). Ἄρχ. Πλέοντα δὲ τὸν βασιλεῖα ἄνεμον μέγαν ἀπολαβὼν κυματίν.

Τέλ. Ὅτι δὲ Περσέων πολλοὺς ἀπώλεσεν, ἀποταμείν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ.

65 (φ. 32α). Ἄρχ. Ὁ δ' Ἑλλησπόντιος Μουρυχίδης ἐς Σαλαμίνα ἀπικόμενος ἐπὶ τὴν βουλήν, ἔλεγε τὰ παρὰ Μαρδονίου.

Τέλ. Διακελευσαμένη δὲ γυνὴ γυναικί καὶ παραλαβοῦσα ἐπὶ τὴν Λυκίδεω οἰκίαν αὐτομολέες ἦσαν καὶ κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα.

66 (φ. 326). Ἄρχ. Ἐχόντων δὲ τὸν πόνον τοῦτον τῶν βαρβάρων Ἀτταγῖνος ὁ Φρώνωνος ἀνὴρ

ὡς τοῖσι μὲν χρηστοῖσι τῶν ἀνθρώπων κακοὶ δούλοι φιλοῦσι γίνεσθαι, τοῖσι δὲ κακοῖσι χρηστοί. Σοὶ δὲ ἴοντι ἀρίστῳ ἀνδρῶν πάντων κακοὶ δούλοι εἰσίν, οἳ ἐν συμμάχων λόγῳ λέγονται εἶναι.

VIII, 88 : Λέγεται γὰρ βασιλεὺς θηριόκενος μαθεῖν τὴν νέα ἐξοχλοῦσαν καὶ δὴ τινα εἰπεῖν τῶν παρεόντων· Δέσποτα, ὄρξῃ Ἄρτεμισίην, ὡς εὖ ἀγωνίζεται καὶ νέα τῶν πολεμίων κατέδυσε ; . . . Ξέρξην δὲ εἰπεῖν λέγεται πρὸς τὰ φραζόμενα· Οἱ μὲν ἄνδρες γεγόνασι μοι γυναῖκες, αἱ δὲ γυναῖκες ἄνδρες.

VIII, 118 : Πλώνοντα δὲ μιν ἄνεμον Στρυμονίην ὑπολαβεῖν μέγαν καὶ κυματίν.

Ὅτι δὲ Περσέων πολλοὺς ἀπώλεσε, ἀποταμείν τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ

IX, 4-5 : . . . πέμπει ἐς Σαλαμίνα Μουρυχίδην ἄνδρα Ἑλλησπόντιον. . . Ὁ δὲ ἀπικόμενος ἐπὶ τὴν βουλήν ἔλεγε τὰ παρὰ Μαρδονίου.

Διακελευσαμένη δὲ γυνὴ γυναικί καὶ παραλαβοῦσα ἐπὶ τὴν Λυκίδεω οἰκίαν ἦσαν αὐτοκαλέες, καὶ κατὰ μὲν ἔλευσαν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα, κατὰ δὲ τὰ τέκνα

IX, 15-16 : Ἐχόντων δὲ τὸν πόνον τοῦτον τῶν βαρβάρων Ἀτταγῖνος ὁ Φρώνωνος ἀνὴρ Θεβαῖος

Θηβαῖος παρασκευασάμενος μεγάλως ἐκάλως ἐκάλωσεν ἐπὶ ξείνια.

Τέλ. Ἐχθίστη δὲ ὀδύνη ἐστὶ τῶν ἐν ἀνθρώποισιν αὕτη, πολλὰ φρονέοντα μηδενὸς κρατεῖν.

67 (φ. 33^b). Ἄρχ. Ὡς δὲ ἀπίκετο ὁ κήρυξ ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, ὦρα τὴν σφαιρὰν κατὰ χώρην τεταγμένους καὶ ἐς νεῖκαι ἀπιγμένους αὐτῶν τοὺς πρώτους.

Τέλ. Καὶ τιθεὶς πρὸ ποδῶν τοῦ Παισανίου ταύτη τῇ ψήφῳ ψηφίζεσθαι ἔφη μὴ φεύγειν τοὺς ξείνους, λέγων τοὺς βαρβάρους.

68 (φ. 34^a). Ἄρχ. Λέγεται δὲ καὶ τὰδε γενέσθαι, ὡς Ξέρξης φεύγων ἐκ τῆς Ἑλλάδος Μαρδονίῳ τὴν ἐπισκευὴν καταλίποι τὴν ἑωυτοῦ.

Τέλ. Τῶνδε εἵνεκα ἐγὼ ὑμέας συνήγαγον, βουλόμενος ὑμῖν τοῦδε τοῦ Μήδων ἡγεμόνος τὴν ἀφροσύνην δεῖξαι, ὅς τοιήνδε δίκαιαν ἔχων ἦλθεν ἐς ἡμέας οὕτως ὄζυρῆν ἔχοντας ἀπαιρησόμενος.

69 (φ. 34^b). Ὡς δὲ πολλὸς ἦν λισσόμενος ὁ ξείνος ὁ Σάμιος, ἤρετο Λευτυχίδης εἴτε κληδόνος εἵνεκεν θέλων πυθέσθαι εἴτε καὶ κατὰ συντυχίην θεοῦ ποιῶντος· Ὁ ξεῖνε Σάμιε, τί τοι τὸ ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπεν· Ἠγησίστρατος. Ὁ δὲ ὑπαρπάσας τὴν ἐπίλοιπον λόγον, εἴ τινα λέγειν ὄρητο ὁ Ἠγησίστρατος, εἶπε· Δέχομαι τὸν οἶω-

παρασκευασάμενος μεγάλως ἐκάλως ἐκάλωσεν ἐπὶ ξείνια.

Ἐχθίστη δὲ ὀδύνη ἐστὶ τῶν ἐν ἀνθρώποισιν αὕτη, πολλὰ φρονέοντα μηδενὸς κρατεῖν.

IX, 55 : Ὡς δὲ ἀπίκετο ὁ κήρυξ ἐς τοὺς Λακεδαιμονίους, ὦρα τὴν σφαιρὰν κατὰ χώρην τεταγμένους καὶ ἐς νεῖκαι ἀπιγμένους αὐτῶν τοὺς πρώτους.

Καὶ τιθεὶς πρὸ ποδῶν τοῦ Παισανίου ταύτη τῇ ψήφῳ ψηφίζεσθαι ἔφη μὴ φεύγειν τοὺς ξείνους, λέγων τοὺς βαρβάρους.

IX, 82 : Λέγεται δὲ καὶ τὰδε γενέσθαι, ὡς Ξέρξης φεύγων ἐκ τῆς Ἑλλάδος Μαρδονίῳ τὴν κατασκευὴν καταλίποι τὴν ἑωυτοῦ.

Τῶνδε εἵνεκεν ἐγὼ ὑμέας συνήγαγον, βουλόμενος ὑμῖν τοῦ Μήδου τὴν ἀφροσύνην δεῖξαι, ὅς τοιήνδε δίκαιαν ἔχων ἦλθε ἐς ἡμέας οὕτω ὄζυρῆν ἔχοντας ἀπαιρησόμενος.

IX, 91 : Ὡς δὲ πολλὸς ἦν λισσόμενος ὁ ξείνος ὁ Σάμιος, εἶρετο Λευτυχίδης, εἴτε κληδόνος εἵνεκεν θέλων πυθέσθαι εἴτε καὶ κατὰ συντυχίην θεοῦ ποιῶντος· Ὁ ξεῖνε Σάμιε τί τοι τὸ ὄνομα; Ὁ δὲ εἶπε· Ἠγησίστρατος. Ὁ δὲ ὑπαρπάσας τὸν ἐπίλοιπον λόγον, εἴ τινα λέγειν ὄρητο ὁ Ἠγησίστρατος, εἶπε· Δέ-

νὸν τὸν Ἠγησιστράτου, ὃ ξεῖνε καὶ τὸν οἰονὶν τὸν Ἠγησιστρά-
 Σάμει. τὸν. ὃ ξεῖνε Σάμει.

Ἡ ἀνωτέρω γενομένη παράθεσις τῶν ἀργοτελειῶν τῶν ἐν
 τῷ ἀγιογραφικῷ κώδικι ἀπανθισμάτων ἐν παραλλήλῳ πρὸς τὸ
 ἀντίστοιχον κείμενον τῶν ἐκδόσεων δεικνύει, ὅτι αἱ διαφοραὶ
 τῶν γραφῶν κύριον λόγον ἔχουσι τὴν ὑπὸ τοῦ ἀπανθιστοῦ ἐπι-
 ξεργασίαν τοῦ κειμένου. Πράγματι ὀλίγα εἶνε αἱ γραφαὶ αἱ
 προϋποθέτουσαι ἀρχικὴν διαφορὰν τοῦ ἀντιβολαίου, ὅπερ εἶχεν
 ὑπ' ὄψιν ὁ ἀπανθιστὴς ἢ ἀμαρτάδας τοῦ βιβλιογράφου. Τού-
 τῶν αἱ κυριώταται εἶνε ἐν τοῖς παρατεθείσι τεμαχίοις αἱ ἐξῆς,
 ἐν αἷς τὸ μὲν Δ δηλοῖ τὸν κώδικα Διονυσίου, τὸ δὲ Ε τὰς ἐκ-
 δόσεις. Ἀπάνθ. 4. κῆρε Δ : κῆρε Ε 5. ἀνθρωπηίου Δ :
 αἵματος ἀνθρωπηίου Ε καὶ Δ : τε καὶ Ε 6. ψαμ-
 μίτιχος Δ : Ψαμμήτιχος δὲ Ε τούτων Δ : τούτου Ε
 οἱ Δ : οἱ Ε 7. τέκνα Δ : παῖδας Ε 8. λέγοντες Δ :
 ἐπιλέγοντες Ε 9. θελήσαντα Δ : θελήσαι Ε
 13. τούτων δὲ τούτων δὲ Δ : τούτων δὲ Ε ἀληθῶν Δ :
 ἀληθῶς θεῶν Ε 14. τὰ τέκνα Δ : τέκνα Ε ἀπε-
 χράτο Δ : πολλῶ ἐχράτο Ε 15. ψαμμίτιον Δ : ψαμ-
 μήτιον Ε 16. τούτω Δ : τοῦτο Ε 17. ἄπις Δ :
 Ἄπις Ε ἀνετείλατο Δ : ἐνετείλατο Ε 21. συγ-
 κειμένοιον Δ : σὺν ἐκείνοισι Ε τὸν παῖδα Δ : τοὺς παῖ-
 δας Ε καλὸν Δ : κακὸν Ε 24. δαρεῖος Δ : ὁ
 Δαρεῖος Ε 25. οὐδέ Δ : οὔτε Ε 27. τούτου Δ :
 τοιούτου Ε μῦες Δ : μύες Ε καταδύητε Δ : κατα-
 δύσητε Ε 29. θρηίκης Δ : τῆς θρηίκης Ε 30. ἐπ' Δ :
 ἀπ' Ε 32. ἵππαρχος Δ : ὑπάρχος Ε (καὶ 38) ὡς Δ :
 ὡς Ε 35. δὲ Δ : δ' Ε ἀπαλλαχθεῖς Δ : ἐξαπαλλα-
 χθεῖς Ε 36. λέον Δ : λέων Ε ἀδίκων Δ : ἀδικῶν Ε
 37. σωκλέης Δ : Σωσικλέης Ε 39. δὲ Ε : λείπει Δ
 ἐξηγγέλθησαν Δ : ἐξηγγέλθη Ε 41. βασιλεύων Δ : βασι-
 λεὺς εἶον Ε κατὰ χαλκοῦ Δ : κατάχαλκοῦ Ε 42. δὲ

- τῆς Δ : τῆς Ε 45. γυναιά Δ : γυναικές Ε 46. ἀλλὰ Δ :
 ἀλλ' Ε 49. μέλλον Δ : μέλλειν Ε 50. παρωλεθρία
 ἀπόλλυται Δ : παρωλεθρος ἐξαπόλλυται Ε 54. ὅμοιον Δ :
 ὁμοῖα Ε 55. διαπλώοντα Δ : διεκπλώοντα Ε σῖτα Δ :
 σίτω Ε 56. ὡσεὶ Δ : ὡς εἰ Ε τοῦ Δ : ἐκ τοῦ Ε
 57. τρηχίτιος Δ : Τρηχίτιος Ε ἀπαγγέλοι Δ : ἀγγέλ-
 λοι Ε 58. μεμετεμένοι Δ : μεμετεμένοι Ε 59. οἶον Δ :
 οἶόν τι Ε 60. δ' Δ : δὲ Ε 61. ὡς Δ : ἐς Ε
 63. ἐσβαλοῦσαν Δ : ἐμβαλοῦσαν Ε 64. ἀπολαβῶν Δ :
 ὑπολαβεῖν Ε 65. αὐτομολέες Δ : αὐτοκελέες Ε
 68. ἐπισκευὴν Δ : κατασκευὴν Ε 69. θέλων Δ : ἐθέλων Ε
 ἡγησιστράτου Δ : ἡγησίστρατον Ε.

Πολλῶν δὲ πλείότεραι εἶνε αἱ μεταβολαί, ἅς ἐπήνεγκεν εἰς τὸ ἡροδότειον κείμενον αὐτὸς ὁ ἀπανθιστής. Εἶνε δ' αὐταὶ διαφόρων εἰδῶν, καὶ δὴ

α) Διαλεκτικαὶ διαφοραὶ, τοῦ ἀπανθιστοῦ μεταβαλόντος τὸν ἰωνικὸν τύπον ἢ ἐπενεγκόντος ἄλλας γραμματικὰς μεταβολάς. Εἶνε δ' αὐταὶ ἐν τοῖς ἀνωτέρω παρατεθεισὶ τεμαχίοις αἶδε·

- Ἀπάνθ. 2. λαοφόρων Δ : λεωφόρων Ε ἀνέωγας Δ :
 ἀνέωγες Ε 3. οἶν Δ : ὦν Ε 4. ἐπαρθῆς Δ : ἐπαερ-
 θῆς Ε μῆν Δ : μὲν Ε 5. ζῶσαν Δ : ζώουσάν Ε
 ρικῶσαν Δ : ρικέουσαν Ε 6. ἠδύνατο Δ : ἐδύνατο Ε
 σταθμησάμενοι Δ : σταθμωσάμενοι Ε 10. τέρπευ Δ .
 τέρπεο Ε 12 (καὶ 42, 56) ἐαυτοῦ Δ : ἐωντοῦ Ε οἶτου Δ :
 οἶτεν Ε 14. εἰσελθοῦσα Δ : ἐσελθοῦσα Ε ὑπερθαν-
 μάζουσα Δ : ὑπερθωμάζουσα Ε ἀνδρώθη Δ : ἡν-
 δρώθη Ε βασιλείαν Δ : βασιληίην Ε στρα-
 τείαν Δ : στρατηίην Ε 15. αἰγυπτίους Δ : Αἰγυπτί-
 οῖσι Ε 16. ἐαυτοὺς Δ : ἐωντοὺς Ε 17. σημεῖα Δ :
 σημήια Ε ἱερέας Δ : ἱρέας Ε ἐορτάζοντα Δ :

- ὀρτάζοντα E 18. τοξάζοντα Δ : τοξεύοντα E
 ὀρῶντα Δ : ὀρέοντα E φρενήρη Δ : φρενήρεα E
 βαλέειν Δ : βαλεῖν E 22. πολυκράτεω Δ : Πολυκρά-
 τεος E 23. εκπλέει Δ : εκπλώει E 25. ἠύτο-
 μόλησεν Δ : αὐτομόλησε E 26. ἐξελαθέντες Δ : ἐξε-
 λασθέντες E (καὶ 31). αὐθις Δ : αὐτις E 27. εἰς-
 πηδήσητε Δ : ἐςπηδήσητε E 28. δίξεσθαι Δ : δίξη-
 σθαι E 29. χερρονήσου Δ : Χερσονήσου E 31. δω-
 ρεῖσθαι Δ : δωρέεσθαι E 32. κατεσταῖως Δ : κατε-
 στεῖως E 34. πληθούσης Δ : πληθυνούσης E
 36. ἐδόκεεν Δ : ἐδόκεε E 37. ἠσυχίαν Δ : ἠσυχίην E
 38 (καὶ 52). ἐνταῦθα Δ : ἐνθαῦτα E πολίτας Δ :
 πολιήτας E 39. βασιλεῖ Δ : βασιλεῖ E σάρ-
 δεις Δ : Σάρδις E 41. δῆ Δ : δὲ E 42. βασιλείης Δ :
 βασιληίης E 44. ἀθηναίων Δ : Ἀθηνέων E
 45. ἐμοῦ Δ : ἐμέο E 48. ξεινίοις μεγίστοις Δ : ξεινί-
 οἰσι μεγίστοισι E 49. θερμοῖς σιδηρίοις Δ : θερμοῖσι
 σιδηρίοισι E 50. δένδρων Δ : δενδρέων E 51. ζεύ-
 ξει Δ : ζεύξι E ἀποτεμεῖν Δ : ἀποταμεῖν E 52. συν-
 ταράττουσαι Δ : συνταράσσουσαι E ποιοῦσι Δ : ποι-
 εῦσι E 55. οὐκοῦν Δ : οὐκ ὦν E πλέομεν Δ :
 πλώομεν E 59. αἰεὶ Δ : αἰεὶ E προςδοκῶν Δ :
 προςδοκέων E 60. ὀρμέατο Δ : ὠρμέατο E 62. φι-
 λοῦσι Δ : φιλέουσι E 63 (δὶς). εἰπεῖν Δ : εἶπαι E
 65. οἰκίαν Δ : οἰκίην E ἦσαν Δ : ἦσαν E 68. δεῖ-
 ξαι Δ : δέξαι E 69. ἦρετο Δ : εἶρετο E ὄνομα Δ :
 οὔνομα E ὑφαρπάσας Δ : ὑπαρπάσας E.

Ἄλλ' οὐχ ἥττον ἢ μεταβολὴ τῶν ἰωνικῶν τύπων δὲν ἐγένετο συστηματικῶς ὑπὸ τοῦ ἀπανθιστοῦ, ὅστις ἐν ἄλλοις χωρίοις ἀφῆκεν ἐνίοτε ἀμετάβλητα αὐτὰ ἐκεῖνα ὅσα μετέβαλεν ἄλλα-
 χου. Ἐνίοτε δ' ἀπ' ἐναντίας μετέβαλε τὰ καλῶς ἔχοντα, ἐπιδιώ-

κων νὰ ἰωνίσῃ. Οὕτως ἐν Ἀπανθίσματι 1 (καὶ 28). αὐτέων Δ : αὐτῶν Ε 10. πίνεν Δ : πίνε Ε 32. ἐπανιστάτο Δ : ἐπαρίστατο Ε 40. ἀτρεκίην Δ : ἀτρέκειαν Ε. Παραδοξότατον δὲ εἶνε μάλιστα τὸ ἐν τῷ Ἀπανθίσματι 57 σπηρτιήτης ἀντὶ τοῦ Σπαρτιάτης.

6) Προσθήκη τοῦ εὐφωνικοῦ νσ. Οὕτως ἐν τῷ Ἀπανθίσματι 3 (καὶ 35). ἔστω Δ : ἔστι Ε 7. ἀπέλθεν Δ : ἀπέλυε Ε αὐτοῖσιν Δ : αὐτοῖσι Ε 8. ἐσθίουσιν αἰγύπτιοι Δ : ἐσθίουσι δὲ ἔξω Ε (καὶ 10). τῆσιν Δ : τῆσι Ε 9. ποιέουσιν Δ : ποιέουσι Ε 10. (καὶ 11, 16, 35, 45, 55). τοῖσιν Δ : τοῖσι Ε εὐδαίμοσιν Δ : εὐδαίμοσι Ε 11. ποιήσωσιν Δ : ποιήσωσι Ε 15. (καὶ 55) ἄλλοισιν Δ : ἄλλοισι Ε 17. λάβωσιν Δ : λάβωσι Ε 21. ἐξέμαθεν Δ : ἐξέμαθε Ε ἔλαβεν Δ : ἔλαβε Ε 27. ἀπορίησιν Δ : ἀπορίησι Ε 33 (καὶ 66). ἀνθρώποισιν Δ : ἀνθρώποισι Ε 34. σφιν Δ : σφι Ε 35. θρηξίν Δ : θρήξι Ε κρύπτουσιν Δ : κρύπτουσι Ε 38. ἐξέφαιεν Δ : ἐξέφαιε Ε 40 (καὶ 61, 69). εἶπεν Δ : εἶπε Ε 42. ἦεν Δ : ἦε Ε 43. διέτασσαν Δ : διέτασσε Ε 45. ἔφερον Δ : ἔφερε Ε 47. τοσοῦτον Δ : τοσοῦτο Ε 51. διέλυσαν Δ : διέλυσε Ε 55. εἶδεν Δ : εἶδε Ε ἀδικέουσιν Δ : ἀδικέουσι Ε 56. εἵκαζεν Δ : εἵκαζε Ε 59. τοιοῦτον Δ : τοιοῦτο Ε 61. διέβαινε Δ : διέβαινε Ε 62. εἰσὶν Δ : εἰσὶ Ε 64. ἀπώλεσαν Δ : ἀπώλεσε Ε

66. ἐκάλεον Δ : ἐκάλεε Ε 68. ἦλθεν Δ : ἦλθε Ε.

γ') Προσθήκη τελικοῦ σίγμα πρὸ φωνήεντος τῆς ἐπομένης λέξεως. Οὕτως ἐν Ἀπανθίσματι 13 (καὶ 34). μέχρις Δ : μέχρι Ε 18 (καὶ 26, 28, 68). οὕτως Δ : οὕτω Ε.

δ') Μεταθέσεις λέξεων. Οὕτως ἐν Ἀπανθίσματι 1. αὐτέων ἀκούσας Δ : ἀκούσας αὐτῶν Ε 2. θήκας νεκρῶν Δ : νεκρῶν θήκας Ε χρημάτων ἕας Δ : ἕας χρημάτων Ε

6. ἐωυτῶν εἶναι Δ : εἶναι ἐωυτῶν Ε 7. ὦν δὴ Δ :
 δὴ ὦν Ε 15. περιόντα οὐκέτι εὐρον οἱ μειόντες Δ : εὐ-
 ρον οἱ μειόντες οὐκέτι περιόντα Ε 18. ἦδη εἶδες Δ : εἶδες
 ἦδη Ε 20. ταύτην δέ Δ : δέ ταύτην Ε ἄλλα ταύτη Δ :
 ταύτη ἄλλα Ε 22. αἰρέει δαρεῖος Δ : Δαρεῖος αἰρέει Ε
 26. ἔχειν πλέον Δ : πλέον ἔχειν Ε 32. τούτων
 χρόνω Δ : χρόνω τούτων Ε 49. μέλλον αὐτοῦ Δ : αὐ-
 τοῦ μέλλειν Ε 50. πάντων δένδρων Δ : δένδρων πάν-
 των Ε 55. ἐν ἀθήδω ξέρξης ἐὼν Δ : ἐὼν γὰρ ἐν Ἀθύδω
 ὁ Ξέρξης Ε ἐκ τοῦ πόντου πλοῖα Δ : πλοῖα ἐκ τοῦ
 Πόντου Ε 59. ἀνδρῶν στόλον ὁμοίως φοβεόμενος Δ :
 ὁμοίως φοβεόμενος ἀνδρῶν στόλον Ε 60. ἀπ' ἄρκα-
 δίης ἄνδρες αὐτόμολοι Δ : αὐτόμολοι ἄνδρες ἀπ' Ἀρκα-
 δίης Ε 62. καὶ τότε ὦ βασιλεῦ Δ : ὦ βασιλεῦ καὶ
 τότε Ε.

- ε) Παραλείψεις λέξεων καὶ φράσεων. Οὕτως ἐν Ἀπανθί-
 σματι 12. εἶναι Δ : εἶναι δημότης ἀλλ' ἐν τῷ παρόντι εἶναι Ε
 15. τόξον Δ : τόξον τότε Ε 17. αἰγυπτίων δέ Δ :
 Αἰγυπτίων δέ τῶν ἄλλων Ε 18. φρενήρη Δ : φρενήρεα
 καὶ περὶ ἐωυτοῦ δειμαίνοντα Ε 20. ἦπιος Δ : ἦπιός τε Ε
 σφι Δ : σφι τὰ πάντα Ε 22. πολίων πασέων πρώ-
 την Ἑλληνίδων καὶ βαρβάρων Ε : λείπουσι Δ 24. καὶ
 συλλεξας πᾶσαν τὴν ἐωυτοῦ δύναμιν Ε : λείπουσι Δ
 τῶν τις Βαβυλωνίων Ε : λείπουσι Δ 25. δε ἐν Αἰγύπτῳ
 ἀντίον Ἀθηναίων καὶ τῶν συμμάχων ἐστρατήγησε Ε : λεί-
 πουσι Δ 26. τῆς Δ : τῆς τε Ε 27. δαρεῖος Δ : Δα-
 ρεῖός τε Ε ἀπονοστήσετε Δ : ἀπονοστήσετε ὀπίσω Ε
 28. ἡμέων αὐτέων Δ : ἡμέων καὶ ἡμέων αὐτῶν Ε
 32. δαρεῖος Δ : Δαρεῖός μιν Ε 39. βασιλεῖ Δ : βασι-
 λεῖ δέ Ε 48. πύθιας Δ : ὑποκατήμενος Πύθιος ὁ Ἀ-
 τως Ε 55. τοῖσιν Δ : τοῖσί τε Ε 60. ὀλίγοι Δ : ὀλί-
 γοι τιγές Ε 61. σημαίνων δέ ταῦτα Δ : σημαίνων δέ

ταῦτα τῷ λόγῳ E 64. ἄνεμον Δ : ἄνεμον Στυμονίην E
 ς) Προσθήκη λέξεων, οἷον ἐν Ἄπανθίσματι 68. τοῦδε τοῦ
 Μήδων ἠγεμόνος Δ : τοῦ Μήδου E.

ζ) Ἀντικατάστασις ἀντωνυμιῶν ἢ ἄλλων λέξεων δι' ἄλ-
 λων, ἰδίως δὲ καρίων ὀνομάτων, ἢ καὶ προσθήκη λέξεων, παρα-
 λαμβανομένων ἐκ τῆς προηγουμένης διηγήσεως παρὰ τῷ Ἡρο-
 δότῳ, ὡς ἐν σαφηνείας καὶ αὐτοτελείας τοῦ ἁπανθίσματος. Οὕ-
 τως ἐν Ἄπανθίσματι 1. ὁ δὲ κῦρος Δ : ὁ δὲ E 2. νίτρω-
 θις Δ : ἢ δ' αὐτὴ αὐτὴ βασιλεία E τοιαῦτα Δ : ἀπά-
 την τοῦνδε τιὰ E 15. ἐμπλήσασα Δ : δὲ πλήσασα E
 10. αἰγυπτίωv Δ : αὐτῶν E 18. τῶν δ' ἀδελφῶν Δ :
 τούτων E 19. ὁ δὲ ἕτερος τῶν μάγων Δ : ὁ δὲ ἕτερος E
 31. ἀρκεσιλάου τοῦ παιδὸς βάτου φερετίμη Δ : οἱ E
 43. ἰππίας ὁ πεισιστράτου Δ : λείπουσι E 44. κλει-
 σθένει τῷ σικυῶνος τυράννω Δ : οἱ E 48. ἐν κελαιναῖς
 τῆς φρυγίας Δ : ἐν ταύτῃ τῇ πόλει E 61. θεμιστο-
 κλέους Δ : αὐτοῦ E 64. τὸν βασιλέα Δ : μιν E.

ζ) Συντακτικὴ μεταβολὴ ἀπὸ πλαγίου λόγου εἰς εὐθύν, οἷα
 ἢ ἐν τῷ Ἄπανθίσματι 58.

Καὶ τὰ μὲν πλεῖστα τῶν ἁπανθισμάτων παρέχουσι αὐτο-
 τελῆ καθ' ἑαυτὴν διήγησιν ἢ τέλειόν τι ἀνέκδοτον ἢ γνωμικόν.
 Εἰς τὸ τελευταῖον δὲ τοῦτο ἀποσκοπῶν ὁ ἁπανθιστὴς ἀπέσπα-
 σεν ἐνίοσ' ἐκ τοῦ ἔλου διηγήσεώς τινος μέρος τᾶλλα οὐδεμίαν
 παρέχον αὐτοτέλειαν, ὡς παρατηροῦμεν τοῦτο ἰδίως ἐν τῷ ἐσδό-
 μῳ ἁπανθίσματι.

Τέλος δὲ, ἀναθεωροῦντες τὴν σειρὰν τῶν ἁπανθισμάτων,
 παρατηροῦμεν, ὅτι ὁ ἁπανθιστὴς, καίπερ διὰ μεγάλων δια-
 λειμμαμάτων ποιησάμενος τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ, ἀπὴνθισεν ὅσα
 ἐξέλεξεν ἐν τάξει, προβαίνων ἀπὸ βιβλίου εἰς βιβλίον τῆς Ἡρο-
 δοτείου συγγραφῆς καὶ ἐν ἐκάστῳ βιβλίῳ προχωρῶν ἀπὸ τῆς
 ἀρχῆς πρὸς τὸ τέλος. Ἄλλ' ἢ τάξις αὕτη ἀκολουθεῖται μόνον

μέχρι τοῦ 47 ἀπανθίσματος. Ἀπὸ δὲ τοῦ 48 ἀπανθίσματος διαταράσσεται μέχρι τινός ἢ αὐστηρὰ τάξις τῆς ἀκολουθίας, εἰκαιότερα δ' ἀποβαίνει ἡ ἐκλογή, ἔχουσα μέχρι τοῦ πεντηκοστοῦ τρίτου ἀπανθίσματος ὧδε·

48 (VII. 27 - 29)

49 (VII. 10 - 18)

50 (VII. 37)

51 (VII. 34 - 35)

52 (VII. 56)

53 (VII. 44 - 46).

Ἄλλ' ἀπὸ τοῦ πεντηκοστοῦ τετάρτου ἀπανθίσματος προβαίνει καὶ πάλιν κατὰ τάξιν ἡ ἐκλογή μέχρι τέλους. Ἡ δὲ ἀνωμαλία αὕτη ἐν τῇ τάξει τῶν ὀλίγων ἀπανθισμάτων τοῦ ἐβδόμου βιβλίου κατ' ἀντιθεσιν πρὸς τὴν αὐστηρὰν ἀκολουθίαν τῶν τε προηγουμένων καὶ τῶν ἐπομένων, ἧς οὐδένα λόγον ἄλλον δυνάμεθα νὰ ἐξεύρωμεν, ἄγει εἰς τὴν ὑπόνοιαν, ὅτι ἡ ἀταξία αὕτη προῆλθεν ἐκ διαταράξεως τῆς ἀλληλουχίας τῶν φύλλων τοῦ ἐβδόμου βιβλίου ἐν τῷ ἀντιβολαίῳ τοῦ Ἡροδότου, ἐξ οὗ ἀπήρτισε τὴν ἐκλογὴν αὐτοῦ ὁ ἀπανθιστής.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΑ ΠΑΡΟΡΑΜΑΤΑ

Ἄνωτέρω ἐν σ. 8 στήλῃ α' στ. 3 γράφει ἀνετείλατο ἀντὶ ἐνετείλατο. Ἐν δὲ σ. 16 στήλῃ α' στ. 27 ἀπάλειψον τὸ Ἄρχ.